

DEPARTEMENT
VAN
KOLONIËN.

NB. Wordt verzocht in het antwoord,
de dagteekening, de letter en het
nummer dezer, nauwkeurig uit te
drukken.

Lett.

A¹N^o.

54.

Getal der bijlagen

's Gravenhage, den 11 Juli 1894.

6137-6138
Achtereenvolgens werd ik
bij Uwe brieven van 13 en 14 Juni lt.,
N^o afdeeling N° 6138 en 6137, in kennis ge-
steld met het gewijzigd ontwerp van
een uitleveringstractaat met Spanje
en met de onderhandelingen laatstelijk
gevoerd over eene dergelijke overeenkomst
met Groot-Brittannië.

Tegen het concept-tractaat met
Spanje bestaan bij mij geene bedenkingen,
behoudens eene nader te bespreken aan-
vulling van artikel 16. (Zie p 4 bovenaan)

Wat het tractaat met Groot-Brit-
tannië betreft, zoo zou mijns inziens
het artikel, dat de toepasselykverkla-
ring op de wederydsche koloniën regelt,

Van
Uwne Excellentie
den Minister van
Buitenlandsehe Zaken.

gelijklopend kunnen zijn aan dat
in het Spaansche tractaat is opgenomen.

Er doet zich echter daarbij de moeilijk-
heid voor, dat van Britsche zijde als uit-
ste termijn voor de voorloopige aanhou-
ding in de koloniën verlangd wordt een
termijn van 60 dagen; terwijl de voor onte-
vest- en West-Indische bezittingen respec-
tiefelijk geldende uitleveringsverorde-
ningen (Indisch Staatsblad 1883 N.º 188.
Gouvernementsblad van Suriname 1884
N.º 18 in Publicatieblad van Curaçao 1884
N.º 17), in artikel 10 vergunnen die aanhou-
ding in de daarbij omschreven gevallen
(zie sub 2.º van de 2.º alinea) tot drie
maanden te doen voortduren. In de
Surinaamsche en in de Curaçaosche
verordening wordt echter de duur van
dien termijn ondergeschikt gemaakt aan
de bepaling van eventuele tractaten; welk
voorbekoud echter in de Oost-Indische
verordening ontbreekt, omdat bij de sa-
menstelling der uitleveringsverordening
voor Oost-Indië de bedoeling voortat, om

haar

haar ook toepasselijk te doen zijn ten aan-
zien van aanvragen tot uitlevering van - of aan-
mogendheden of koloniale besturen, ten op-
zichte waarvan geen tractaat zou zijn gesloten.

Nu belet echter niets - en ik zou dit ook
wenschelijk achten - om bij het te sluiten
verdrag met Groot-Brittannië in het ge-
combineerde artikel XVIII en XIX de bepaling in-
te laschen, dat in de wederzijdsche koloniën
de termijn van voorloopige aanhouding, waar-
toe in afwachting van de aanvraag tot uitle-
vering, op verzoek van de bevoegde vreemde
autoriteit last is gegeven (onder het ook ten aan-
zien van de respectieve Rijken in Europa bedongen
voorbekoud, ten ware de aangehouden om andere
redenen in hechtenis behoort te blijven), mitsge-
ders die waarbinnen de in beslag genomen
goederen worden teruggegeven (insgelijks onder
het voorbekoud, dat er uit anderen hoofde geene
redenen van terughouding bestaan), niet lan-
ger mag zijn dan van 60 dagen. ⁽¹⁾

Neemt

(1) Ik meen echter hetzelfde bewaar te moeten
maken, reeds door mijn ambtsvoorganger geop-
ferd in zijne brieven van 19 Mei en 4 Juli 1893,

Litt.

die bepaling is
niet nodig.

Dit is een voorlopige
regeling en behoud
niet in het verdrag
zijn termijnen.

4
Neemt men zoodanige bepaling op,
dan zal eene dergelyke bepaling ook moe-
ten worden geïnterceerd in artikel 16 van het
Spaansche tractaat, waarbij Spanje natuur-
lyk echter vrij moet zijn, de linie tot het maxi-
mum van 3 maanden uit te strekken.

Wat betreft het Deensche additioneel
uitleveringsverdrag, waarover laatstelyk
handelde de brief van den Minister van
Tienhoven van 20 Maart t.t., 1^e afdeling
N° 2735 ^{IV}, beantwoord bij den brief mijns
ambtsvoorgangers van den 30^{en} daaraan
volgende, litt. A¹ N° 8, zoo schijnt, daar
die mogelijkheid alleen in Amerika koloniën
heeft, en dus ten aanzien van onze West-
Indische bezittingen de termijn van
uiterlyk twee maanden kan worden be-

litt. A¹ N° 8 betyft, tegen het toekennen van be-
voegdheid (in casu tot het vragen van voorloopige
aanhouding) aan de Britsche Consulaire ambte-
naren in onze koloniën (zie aantekening van
de Britsche Regeering op artikel X), anders
dan als suspektpersonen. -

Dit verspreid, omdat ook
leeds justitie in casu
hiet van de Consuls wil weten

2e dagen
te zijner tijd
op 10 Maart

5.
behouden (waaron dan evenwel nog in
de conventie melding zal moeten gemaakt
worden), een uiterste termijn van 3 maan-
den niet te lang voor de zeer onwaarschyn-
lyke doch mogelyke gevallen, dat een
Deen uit de West Indische eilanden de
vlucht neemt naar onze Oost Indische
bezittingen, en omgekeerd; waarvan den
wel, volgens de letter van artikel 10 on-
zer voor Nederlandsch-Indië geschreven
verordening, in het tractaat geen mel-
ding behoefte te worden gemaakt, of.
schoon dit regelmatigiger voorkomt, wat
ik echter gaarne aan Uwe Excellentie
overlaet. Aangaande het met Portugal
reeds gesloten tractaat (referte Uwe
missive van 22 Mei t.t. 1^e afdeling N° 5485),
zou ik meenen, dat de termijnen van de
Oost Indische verordening als stilzwijgend
aangenomen kunnen worden beschouwd;
en dat dus voor de wederzydsche bezit-
tingen in Asië een speciaal beding
(tenzij de Portugeesche Regeering dit
mocht verlangen, of een korteren termijn
wonschen) kan worden nagelaten, ter,
wyl

wijl echter, hoewel Portugal geene berispingen in Amerika heeft, de letter onzer West-Indische verordeningen vordert, dat nu de termijn bepaald worde, binnen welken een in Suriname of Curacao aangehouden en uit de Portugesehe berispingen in Afrika of Azië afkomstigen Portugees, niet behoeft te worden in vrijheid gesteld.

Het zal wel geen betoog behoeven, dat ook in de met andere mogendheden te sluiten tractaten van uitlevering, in zoover zij op wederzijdsche of ook alleen op onse koloniën toepasselijk worden verklaard, met het oog op het bepaalde in onse West-Indische verordeningen, van een uitersten termijn van aanhouding melding zal moeten gemaakt worden.

De uitrondering voor Canada verlangt ten opzichte van den regel, dat iedere Staat die de uitlevering vraagt, ook de kosten daarvan zal moeten dragen, valt buiten het kader van het artikel, hetwelk de toepasselijkheid in het algemeen van het tractaat op de koloniën regelt.

Frans

Trouwens van die kosten wordt geene melding gemaakt in de artt. XVIII en XIX van het Britsche ontwerp, die nu tot één artikel zullen samensmelten, maar in artikel XVII.

Onder terugkending der bijlagen van Uwe in den aanvang van dit schrijven aangehaalde missives, ben ik eindelijk zoo vrij te herinneren aan het verzoek door mijn ambtsvoorganger gedaan aan het slot van zijn brief van 30 Maart th. lth. 4e N°. 8, om namelijk, ter spoedige afkondiging in de koloniën, telkens drie exemplaren te bekomen van de reeds gesloten tractaten, welke op de koloniën betrekking hebben.

De Minister van Koloniën,

coll:

Bejnd